

दैनिक

लुम्बिनी

निजी क्षेत्रबाट निरन्तर प्रकाशित पहिलो राष्ट्रिय दैनिक

हामी बोलेर मात्र
होइन पुर्‍याएर छाड्छौं

तपाईंको अत्यन्तै जरूरी चिठी एवं पार्सलहरू
नेपाल लगायत भारत र विश्वका प्रमुख शहरहरूमा
पठाउनु परेमा हामीलाई सम्झनुहोस् ।

सुपर काइनेटिक
कुरियर्स सर्विस

ट्राफिक चोक हिमालयन
बैंकको साइड (सूर्य लाईफ इन्सोरेन्स भएकै
गवन) फोन:- ०७५४२५७५

वर्ष ३६ | अंक ३४३ | बुटवल | २०८१ पौष ०५, गते शुक्रबार | नेपाल संवत् ११४५ | Friday Dec.20, 2024 | पृष्ठ ४ | मूल्य रु. ६ मात्र | Lumbini

पर्यटन प्रवर्द्धन गर्न घुम्न जाउँ बर्दिया अभियान

लुम्बिनी संवाददाता

देउखुरी

लुम्बिनी प्रदेशको महत्वपूर्ण पर्यटकीय गन्तव्य बर्दियालाई लक्षित गरेर प्रदेश सरकारले घुम्न जाउँ बर्दिया अभियान सुभारम्भ गरेको छ । ठाकुरबाबा नगरपालिकासँग सहकार्य गरेर प्रदेश सरकारले घुम्न जाउँ बर्दिया अभियान सुभारम्भ गरेको हो । लुम्बिनी प्रदेशका मुख्यमन्त्री चेतनारायण आचार्यले एक भव्य कार्यक्रमकाबिच बिहीबार अभियानको सुभारम्भ गरे ।

प्रदेश सरकारको चालु आर्थिक वर्ष २०८१/०८२ को स्वीकृत वार्षिक कार्यक्रम नीति तथा कार्यक्रमअन्तरगत घुम्न जाउँ बर्दिया अभियान सञ्चालन भएको हो । प्रदेश सरकारले कृषि, पर्यटन, उद्योग र पूर्वाधार विकासलाई समृद्धिको आधारको रूपमा लिएको छ । जस अन्तरगत आन्तरिक र बाह्य पर्यटकलाई आकर्षित गर्न बर्दिया जिल्लालाई लक्षित गरेर अभियान चलाइएको हो । अभियानको शुभारम्भ गर्दै मुख्यमन्त्री आचार्यले लुम्बिनी प्रदेश सरकारले पर्यटन क्षेत्रको विकासको लागि ध्यान दिएको र त्यसको सुरुवात बर्दियाबाट गरेको बताए । 'बर्दिया जिल्लाको ऐतिहासिक स्थल र यहाँ रहेको राष्ट्रिय निकुञ्ज भ्रमणको गन्तव्य स्थल हो,' उनले भने-'लुम्बिनी प्रदेश बासीलाई एक पटक बर्दिया पुगेर, भ्रमण गर्नेगरी हार्दिक आमन्त्रण गर्दै भ्रमण गर्न आह्वान गर्दछु ।'

प्रदेश सरकारले कर्मचारीहरूलाई आन्तरिक पर्यटकीय क्षेत्रको भ्रमणको लागि दश दिनको समय उपलब्ध गराउने गरेको जानकारी दिँदै मुख्यमन्त्री आचार्यले कर्मचारीलाई पनि बर्दिया जिल्लाको भ्रमणकालागि आह्वान गरे । 'संघ, संस्था, विद्यालय, सहकारी संस्थालगायत सबै निकायहरूमा रहनुभएकाहरूले एक पटक बर्दिया भ्रमणकालागि समय निकाल्न अनुरोध र आह्वान गर्दछु,' उनले भने-'समुद्र लुम्बिनी आत्मनिर्भर प्रदेशको अभियान पर्यटनबाट सम्भव छ । त्यही भएर सरकारले यसलाई उच्च प्राथमिकतामा राखेको छ ।' बर्दिया जिल्लाको समस्या बर्दियाको मात्रै नभएर सिंगो प्रदेशको समस्या भएकोले प्रदेश सरकारले समाधानका लागि ध्यान दिने मुख्यमन्त्री आचार्यले प्रतिबद्धता व्यक्त गरे । समस्याको वर्गीकरण गरेर तीन तहका सरकारले साभ्हा रूपमा सम्बोधन गर्नेगरी पहल सुरु भएको उनको भनाइ छ ।

लुम्बिनी प्रदेशका उद्योग, पर्यटन तथा यातायातमन्त्री प्रचण्डविक्रम न्यौपानेले देशकै प्रमुख पर्यटकीय गन्तव्य बन्दै आएको बर्दियालाई लुम्बिनीसँग जोडेर प्रदेशका दुई पर्यटकीय गन्तव्यलाई पर्यटकका माध्यमबाट जोड्ने गरी अभियान भएको बताए ।

'लुम्बिनी प्रदेशमा गौतम बुद्धको जन्मस्थल लुम्बिनी र बर्दियाको ठाकुरद्वारा पर्यटका लागि प्रमुख गन्तव्य हुनु, यी दुवै गन्तव्य एकअर्कामा जोड्न अभियान थाल्यौं,' उनले भने-'अब लुम्बिनी आएका पर्यटकलाई बर्दिया र बर्दिया आएका पर्यटकलाई लुम्बिनी घुमाउने र घुम्ने गरी कार्यक्रम ल्याएका छौं ।'

बर्दिया राष्ट्रिय निकुञ्जसँगै जिल्लाकै पर्यटकीय क्षेत्रलाई राष्ट्रिय तथा अन्तर्राष्ट्रियस्तरमा चिनाउने मुख्य उद्देश्यले घुम्न जाउँ

बर्दिया कार्यक्रम आयोजना गरिएको हो । देशका विभिन्न राष्ट्रिय निकुञ्ज भन्दा फरक जैविक विविधता बर्दिया राष्ट्रिय निकुञ्जमा रहेको, एकै दिनमा बाघ, गैँडा र जंगलीहातीको बथानका साथ साथै चित्तल जरायो बाह्रसिन्ना विभिन्न प्रकारका चराचुरुक्षी देख्न पाइन्छ । उद्घाटन कार्यक्रममा लुम्बिनीसहित सातै प्रदेशका पर्यटन मन्त्रीहरू, पालिका प्रमुख, राजनीतिक दल, संरक्षणकर्मी, पर्यटन व्यवसायी, सामाजिक तथा शैक्षिक संघ संस्थाका प्रतिनिधिहरूको समेत सहभागिता थियो । लुम्बिनी प्रदेशका उद्योग, पर्यटन तथा यातायात व्यवस्था मन्त्री प्रचण्ड विक्रम न्यौपानेको अध्यक्षता तथा मुख्यमन्त्री चेतनारायण आचार्यको प्रमुख आतिथ्यतामा अभियानको उद्घाटन कार्यक्रम सम्पन्न भएको थियो ।

पर्यटन र संस्कृति लक्षित नीति संवाद

लुम्बिनी प्रदेश सरकार उद्योग, पर्यटन तथा यातायात व्यवस्था मन्त्रालयले उदयमान लुम्बिनी संस्कृति र प्रकृति विषय नीति संवाद कार्यक्रम बर्दियामा सम्पन्न गरेको छ । कार्यक्रमलाई सम्बोधन गर्दै मुख्यमन्त्री आचार्यले आन्तरिक पर्यटनलाई प्रवर्द्धन गर्न प्रदेश सरकारले उच्च प्राथमिकतामा राखेर नीति निर्माण गरेर कार्यान्वयनमा लगेको बताए । लुम्बिनी पर्यटन सर्किटमाफै १२ जिल्लाका धार्मिक, सांस्कृतिक एवम् पर्यटन क्षेत्रलाई जोड्नेगरी सरकारले अभियान थालेको उनले जानकारी दिए । यसका साथै उनले

बर्दिया जिल्लाको समग्र विकासकालागि प्रदेश सरकारले ध्यान दिएको, योजना तथा बजेटमा प्राथमिकतामा राखिएको समेत जानकारी दिए । राष्ट्रिय निकुञ्जको सिमाना तथा नदी तटीय क्षेत्रमा देखिएको ढुबान, कटानको समस्या समाधान गर्न लुम्बिनी र सुदूरपश्चिम प्रदेश सरकारले संयुक्त पहल लिएको बताए । '

यहाँको समस्या यहाँको मात्रै होइन, सिंगो लुम्बिनीको समस्या हो । यसलाई प्राथमिकतामा राखेर हल गर्छौं,' उनले भने-'निकुञ्जमा किसानहरूको आठ सय विगाह जग्गा रहेको तर, उहाँहरूले न क्षतिपूर्ति पाउनु भयो न जग्गा पाउनु भएको छ । यो विषयलाई प्रदेश सरकारले संघीय सरकारको ध्यानाकर्षण गराउनेगरी उठाउँछ ।'

निकुञ्ज ऐन संशोधन गरेर मध्यवर्ती तथा निकुञ्जभित्र रहेको समस्याहरू समाधान गर्न सकिने भएकाले ऐन संशोधनकालागि प्रदेश तहबाट पहल लिने प्रतिबद्धता जनाए ।

उनले किसानहरूलाई उचित क्षतिपूर्ति र न्याय दिलाउन संघीय सरकारले छिटो निर्णय लिन जरुरी रहेको धारणा राखेका थिए । तीन तहका सरकारले जनताका आधारभूत समस्या सुल्झाउन सहकार्य र समन्वय गर्न जरुरी रहेको, यसका साथै प्रदेश सरकारहरूको बिचमा पनि रचनात्मक सहकार्य आवश्यक रहेकोमा उनले जोड दिए ।

» बाँकी २ पेजमा

पाँच वर्षदेखि थन्किएका बस सञ्चालन

लुम्बिनी । लुम्बिनी विकास कोषलाई दातृ निकायले अनुदान सहयोगस्वरूप उपलब्ध गराएका विद्युतीय सवारीसाधनको बिहीबारदेखि परीक्षणका रूपमा सञ्चालन गरिएको छ ।

यसअघि कानुनी समस्याका कारण सञ्चालनमा आउन नसकेका सवारीसाधनमध्ये दुई वटा बस बिहीबारदेखि सञ्चालनमा ल्याइएको हो ।

एसियाली विकास बैंक (एडिबी)को अनुदान सहयोगमा बृहत्तर लुम्बिनी क्षेत्रमा आन्तरिक तथा बाह्य पर्यटकलाई सेवा दिने उद्देश्यले अनुदान सहयोगमा प्राप्त विद्युतीय सवारीमध्ये दुई वटा बस परीक्षणका लागि सञ्चालन सुरु गरिएको लुम्बिनी विकास कोषले जनाएको छ । अनुदान सहयोगमा पाँच बस र १४ वटा विद्युतीय भ्यान संस्कृति पर्यटन तथा नागरिक उड्डयन मन्त्रालयले कोषलाई विसं २०७७ मङ्सिर ९ गते हस्तान्तरण गरेको थियो ।

यसअघि पर्यटक सेवाका लागि हरियो नम्बरप्लेट बनाउने कानुनी प्रावधान रहेकामा मन्त्रालयले सेतो नम्बरप्लेटमा बस र भ्यान हस्तान्तरण गरेपछि सञ्चालनमा समस्या भएको थियो । दाताले दिएका सवारीसाधनलाई विकास कोषले बिहीबारदेखि परीक्षणका रूपमा दानपेटिका राखेर सञ्चालन गरिएको जनाएको छ ।

प्रतिनिधिसभाका सांसद बासुदेव घिमिरे, लुम्बिनी विकास कोषका उपाध्यक्ष डा. ल्हारक्याल लामा, प्रदेशका सांसद सिके गुप्ता, रुपन्देहीका प्रमुख जिल्ला अधिकारी बासुदेव घिमिरेले विद्युतीय बसको शुभारम्भ गरेका थिए । बुटवलबाट भैरहवा विमानस्थल हुँदै बुद्धजन्मस्थल लुम्बिनीसम्म र बेलहियाबाट विमानस्थल हुँदै लुम्बिनीको रूटमा बस सञ्चालन हुने जनाइएको छ । बस चढ्ने यात्रुले स्वेच्छिक रूपमा दानपेटिकामा रकम दिन सक्नेछन् ।

बस सेवाको परीक्षण सञ्चालन शुभारम्भमा सांसद घिमिरेले कानुनी अभावका कारण सञ्चालनमा नआएको विद्युतीय बस आगामी दिनमा निरन्तर सञ्चालन हुने बताए । उनले तत्काललाई दानपेटिकामार्फत् सञ्चालनमा आएको सेवा आगामी दिनमा निश्चित खाका बनाएर सेवा प्रवाह गर्ने बताउँदै यसले पर्यटक तथा यात्री लाभान्वित हुने विश्वास व्यक्त उनले गरे । लुम्बिनी विकास कोषका उपाध्यक्ष डा. लामाले यसअघि कानुनी द्विविधाका कारण नियमित बस सञ्चालन गर्न नसकेको बताउँदै अब पनि कानुन देखाएर रोक्ने काम नगर्न प्रशासनलाई आग्रह गरे । कोषका सदस्य-सचिव सानुगुजा शाक्यले सेतो नम्बरप्लेटलाई हरियो नम्बरप्लेटमा रूपान्तरण गर्न नसकदा सञ्चालनमा समस्या आएको बताउँदै आगामी दिनमा दीर्घकालीन रूपमा सञ्चालन गर्न सबैको सहयोग आवश्यकपर्ने उल्लेख गरे ।

सिद्धार्थ होटल एशोसिएसनका अध्यक्ष चन्द्रप्रकाश श्रेष्ठ, लुम्बिनी होटल व्यवसायी सङ्घ, नेपालका अध्यक्ष गोविन्द ज्ञवालीले पर्यटक सेवाका लागि ल्याइएको बस सञ्चालन हुँदा पर्यटन प्रवर्द्धनमा सहयोग पुग्ने विश्वास व्यक्त गरेका थिए ।

» बाँकी २ पेजमा

हराउँदै ढकिया बुन्ने प्रचलन

थारु परम्परा र संस्कृतिसँग जोडिएको ढकिया बुन्ने प्रचलन पछिल्लो समय हराउँदै गएको छ ।

अनिता चौधरी

सैनामैना

ढकिया र थारु समुदाय एकअर्काका परिपूरक जस्तै छन् । विहे पूजा होस् वा मृत्यु संस्कार सबै काममा ढकियाको प्रयोग हुन्छ । यसैले केही समय पहिलासम्म थारु समुदायका हेरकजसो महिलाहरूले ढकिया बुन्थे । थरीथरीका ढकिया बनाएर धार्मिक र सांस्कृतिक कार्यक्रम गरिन्थ्यो । थारु परम्परा र संस्कृतिसँग जोडिएको ढकीया बुन्ने प्रचलन पछिल्लो समय हराउँदै गएको छ ।

बुन्न धेरै दिन लामो, लागतअनुसारको रकम नपाउने, त्यो पनि नगद रकम नपाउने भएपछि नयाँ पुस्ताले ढकिया बुन्न छोड्न थालेका हुन् । व्यवसायिक रूपमा ढकिया बुन्ने महिलाहरूले पनि पछिल्लो समय काम छोडेका छन् । त्यसमध्येकी हुन्, सैनामैना २ की १९ वर्षीया सिमरन थारु । उनले ढकिया बुनेर अत्मानिर्भर बन्न नसकेर देखेपछि अन्य पेशा अँगालेको बताउँछिन् । उनले हजुरआमा र आमाहरूलाई देखेर आफूलाई पनि ढकीया बुन्ने रह्र जागेर ढकिया बुन्न सिकेकी थिइन् । तर, समय धेरै लामो र भनेअनुसार रकम नपाउने गरापछि अहिले छोडेकी छिन् । उनी भन्छिन्-"एउटा ढकिया बनाउन कतिमा ३ देखि ४ दिनसम्म लाग्छ, भने त्यसको मूल्य ५ सयदेखि १ हजार पर्ने गर्छ । समय र मेहेनत धेरै लाग्छ । बेच्ने मूल्य कम पर्नाले पनि यो सीप सिकेर उपयोग गर्न सकिन ।"

सिमरन ढकिया बुनेर मात्रै आम्दानीको स्रोत नबनेपछि अन्य सीप र पेशातर्फ अकर्षित भएको बताउँछिन् । १२ कक्षासम्म अध्ययन गरेकी उनले आर्थिक उपाजर्नका लागि कपडा सिलाउने काम गर्छिन् ।

बनमा पाइने वनस्पति र मुज्रा घाँसको प्रयोगबाट कलात्मकरूपमा रङ्गीचर्की बनाएर ढकीया निर्माण गरिन्छ । कम

लगानी र सीमित स्रोत साधनबाट सिर्जनात्मक रूपमा बनाइने ढकीयालाई व्यवसायीकता दिन जरुरी रहेको सैनामैनाकै फूलकुमारी थारु बताउँछिन् । एउटा ढकीया बनाउन लामो समय र मेहेनतअनुसार मूल्य र बजार नपाए पछि ढकीया बुन्न मन नलाम्ने उनी सुनाउँछिन् । बरु दैनिकी ६ सय रूपैयाँ लेभर मजदुरी गरेर दैनिकी टार्न सकिन्छ, तर ढकीया बुनेर छाक टार्न नसकिने उनको भनाइ छ ।

"एउटा ढकीया तयार गर्न कतिमा ३ दिन लाग्छ, निर्माण भएको ढकीया कसले किन्ने ? ग्राहक भेटिए पनि कम पैसामा माग्छन्, त्यसकारण त्यति लामो समय र मेहेनत गर्नुभन्दा बरु मजदुरी गरेर जितिन्छ भन्दै लेबर काम गर्दै आएँ ।"-फूलकुमारीले भनिन् ।

पहिला बजारमा भाडाहरू नहुँदा घरायसी काममा लागि

पनि ढकीया बनाउनु पर्ने बाध्यता थियो । अहिले त्यो अवस्था छैन । आर्थिक पक्ष बलियो बनाउन पालिकाले यस्ता खालका सीपहरूलाई अर्थसँग जोड्दै व्यवसायिक बनाएर लैजानुपर्ने उनले भनाइ राखिन् ।

परम्परा र संस्कृतिप्रतिको मोहले रकम कम भए पनि केही थारु महिलाहरूले ढकिया बुन्ने परम्परा छोड्न सकेका छैनन् । रुपन्देहीको सैनामैना निवासी पार्वती थारु फुर्सदको समयलाई उपयोग गर्न बिहान बेलुकाको घरायसी काम सकाएर दैनिकी ढकिया बनाउने काम गरेको बताउँछिन् । फुर्सदको समयमा उनी हरेक वर्ष ढकिया, मौनी, डेलवालगायतका सामग्री बुन्ने काम गर्छिन् । थारु समुदायमा ढकिया घरायसी कामसँगै विवाह, पूजा र शुभकार्यमा दान दिने प्रचलन छ । उनी भन्छिन्-"पैसा त हुँदैन, तर छोड्न सकेकी छैन । सानो उमेरमा आमाहरूलाई ढकिया बुनेको देख्दाँ देख्दै सिकेको हु, छोरी मान्छे पढ्न हुँदैन घरायसी काम सिक्न सक्ने राम्रो घरबार मिल्ने भन्दै परिवारमा छेतोपाती, ढकिया बुन्नेलगायतका काम गर्न लगाइन्थ्यो, त्यही कामसँगसँगै थारु समुदायको परम्परागत ढकिया बनाउने सीप आफूले पनि सिकेकी हुँ ।"

पार्वतीले फुर्सदको समयमा बुनेको ढकिया आफन्त छोरीचेलीहरूको विवाह र पूजामा दिने र आवश्यकता परेकालाई बेच्ने गरेको बताइन् । 'नगद नहुने भएपछि हामीले गरे पनि युवती छोरीबुहारीले ढकिया बुन्ने काम गर्न समस्या छ ।'- उनले भनिन् ।

सैनामैना-४ बस्ने दासिया थारु उमेरले ७५ वर्षकी भइन् । उनले आफू ७ वर्षको हुँदाबाट ढकिया बुन्दै आएको बताइन् । 'म सानो हुँदा हजुरआमाले ढकिया बुन्न लाग्दा हेरेर बस्थे, कति बेला हजुरआमा ओम्फेल हुन्छिन् अनि म बुन्छु भन्दै कुरेर बस्ने गर्थे ।

» बाँकी २ पेजमा

प्रो. मञ्जु एण्ड सन्स

फोन: ०७५-५३५३९७
८८५७०६०३६८, ८८५७०६०३८४

KKJ न्यू कुमकुम ज्वेलर्स

वि.पि. चोक, बुटवल-४, रुपन्देही

तिगत १५ वर्षदेखि
तपाईंको सेवामा समर्पित

सदेशी तथा विदेशी डिजाइनका शुद्ध
सुन चाँदीबाट बनेका गर-गहनाको
एकमात्र विश्वासिलो पसल

पुराना गहनाहरू संग नयाँ गहना साटनुका साथै
खरिद विक्ती गर्नुपरेमा हामीलाई सम्झनुहोस्

सम्पादकीय

घुम्न जाउँ बर्दिया

लुम्बिनी प्रदेशको महत्वपूर्ण पर्यटकीय गन्तव्य बर्दियालाई लक्षित गरेर प्रदेश सरकारले घुम्न जाऔँ बर्दिया अभियान सुरु गर्नु सकारात्मक छ । यो अभियानले बर्दियाको पर्यटन प्रवर्द्धनमा महत्वपूर्ण भूमिका खेल्ने आशा गर्न सकिन्छ ।

बर्दिया पर्यापर्यटनको महत्वपूर्ण गन्तव्य हो । विश्वमै दुर्लभ पाटे बाघसहित विभिन्न वन्यजन्तुको आश्रयस्थल रहेको बर्दिया आन्तरिक र बाह्य पर्यटन प्रवर्द्धन गर्न सकिन्छ । देशका विभिन्न राष्ट्रिय निकुञ्जभन्दा फरक जैविक विविधता रहेको बर्दिया राष्ट्रिय निकुञ्जमा एकै दिनमा बाघ, गैंडा र हात्तीको बथानका साथै चित्तल, जरायो, बाह्रसिङ्गा, विभिन्न प्रकारका चराचुरुङ्गी देख्न पाइन्छ ।

थारू संस्कृति र जीवनशैली पनि पर्यटकको लागि आकर्षक हुनसक्छ । बर्दिया कृषि उत्पादनको पनि प्रचुर संभावना छ । कृषि उत्पादन प्रणालीलाई आधुनिकरण गर्दै अधि बढ्दा अरुका लागि सिकाई हुनसक्छ । बर्दियाले वन्यजन्तु संरक्षणमा जुन ख्याति र नाम कमाएको छ, त्यसैअनुसार अपेक्षित लाभ हासिल गर्न सकिरहेको छैन । समुदायको जीवनस्तर बढ्न सकेको छैन । व्यवसायीको लगानी उल्लेख्य बढ्न सकेको छैन । वन्यजन्तु संरक्षण गरेर पर्यटन प्रवर्द्धन हुन नसक्दा समुदायमा स्वाभाविक रूपमा निराशा बढ्ने र संरक्षणप्रति नकारात्मक बन्ने प्रवृत्ति बढ्न सक्छ, यसले संरक्षण अभियानलाई नै प्रतिकुल प्रभाव पार्न सक्छ । समुदाय र पर्यटन व्यवसायीको यही मनोविज्ञान बुझेर लुम्बिनी प्रदेश सरकारले ठाकुरबाबा नगरपालिकासँग सहकार्य गरेर घुम्न जाऔँ बर्दिया अभियान थालनी गरेर उत्साह थप्ने काम गरेको छ ।

कृषि र पर्यटनलाई लुम्बिनी प्रदेश सरकारले समृद्धिको आधार मानेको छ । कृषिको व्यवसायीकरण गरी समृद्धितर्फ प्रस्थान गर्ने र पर्यटनमार्फत् समृद्धिमा छलाङ मार्ने योजना अधि सारेको प्रदेश

सरकारले पर्यटकीय गन्तव्यमा पर्यटन प्रवर्द्धनका लागि चालु आर्थिक वर्ष २०८१ ।०८२ को बजेट त्याउँदा नै घोषणा गरेको थियो ।

घुम्न जाउँ बर्दिया अभियानले लुम्बिनी प्रदेश सरकारको रचनात्मक कामलाई उजगार गरेको छ।प्रदेश सरकारप्रति नागरिकको अपनत्व बढाउने वातावरण तयार गरेको छ । घुम्न जाउँ बर्दिया भैं प्रदेशका महत्वपूर्ण पर्यटकीय स्थलको प्रचार प्रसारका लागि स्थानीय तहसँग मिलेर प्रदेश सरकारले अभियान सञ्चालन गर्न सक्छ । पर्यटन पूर्वाधार विकासका काममा बजेट बढाउन सक्छ ।

पर्यटन...

मानव वन्यजन्तु द्वन्द्व समाधानबारे ध्यानाकर्षण

बर्दिया राष्ट्रिय निकुञ्ज क्षेत्रमा देखिएको मानव वन्यजन्तु द्वन्द्वको समस्या समाधान र भावी योजना निर्माणबारे मुख्यमन्त्री चेतनारायण आचार्यले निकुञ्जका जिम्मेवार पदाधिकारीसँग छलफल गरेका छन् ।

बर्दिया राष्ट्रिय निकुञ्ज मुख्यालय क्षेत्रको अवलोकनको क्रममा मुख्यमन्त्री आचार्यले मध्यवर्ती क्षेत्रमा बसोवास गर्ने नागरिकहरूले भोग्दै आएका समस्या समाधानको बारेमा राष्ट्रिय निकुञ्ज तथा वन्यजन्तु संरक्षण विभागका उप-महानिर्देशक वेदकुमार ढकालले र बर्दिया राष्ट्रिय निकुञ्जका वरिष्ठ संरक्षण अधिकृत डा.अशोककुमार रामलगायत सम्बद्ध पक्षसँग छलफल गरेको मुख्यमन्त्रीका स्वकीय सचिव कुशल भुसालले जानकारी दिए ।

‘मानव वन्यजन्तुको द्वन्द्व कम गर्ने विकल्प र भावी योजनाको बारेमा छलफल भएको छ,’ स्वकीय सचिव भुसालले भने-‘मध्यवर्ती क्षेत्रमा बसोवास गर्दै आउनु भएका नागरिकको दैनिक कामकाजदेखि उहाँहरूको जीविकोपार्जनको बारेमा समेत छलफल भएको छ । प्रदेश सरकारले सञ्चालन गर्दै आएको कार्यक्रमको बारेमा समेत जानकारी गराइएको छ ।’

लुम्बिनी प्रदेशमा मानव वन्यजन्तु द्वन्द्वका कारण गत आर्थिक वर्ष २०८०-८१ मा पाँच जनाको मृत्यु भएको र आठजना घाइते प्रदेश वन तथा वातावरण मन्त्रालयले उपब्ध गराएको तथ्यांकमा उल्लेख छ । जसमध्ये बर्दिया जिल्लामा मात्र चार महिला तथा एक बालक गरी पाँच जनाको मृत्य भएको थियो । एक वर्षमा भेडा-बाख्रा २१७, गाई-बैसी ३१, बङ्गुर ४५, हँस-कुखुरा १८१ वटाको मृत्यु भएको छ भने स्याल, चितुवा, वनबिरालो, नीलगाई, अजिङ्गर, बँदेल, बाँदर गरी ४१ वटा वन्यजन्तुको पनि मृत्यु भएको छ । १४ वटा चितुवा र मृगसमेत घाइते भएका छन् । लुम्बिनी प्रदेश सरकारले मानव-वन्यजन्तु द्वन्द्व घटाउन वन्यजन्तुको सुरक्षित बासस्थान, आहारा

प्रजातिको व्यवस्थापन, पानीको मुहान तथा सिमसार संरक्षण, वनभित्र संरक्षण पोखरी निर्माणलगायतका योजनाका काम गर्दै आएको छ ।

हराउँदै...

कहिले काँही त बिगार्ने पनि गर्थे जसले गर्दा गाली र पिटाइसम्म ‘खाए’ उनले विगतलाई सम्झीदै भनिन्-‘उ बेला, गाईभैसी चराउन जाँदा पनि ढकिया बुन्ने गरिन्थ्यो । दिउँसोमा साथीहरू गाउँको बगियामा बसेर ढकिया बनाउने प्रतिस्पर्धा नै हुन्थ्यो कसले छिटो र कति राम्रो बनाउने ।’

पहिले पहिले अहिलेको जस्तो सामान राख्नलाई प्लाष्टिकका भाडाहरू हुँदैनथे, घरको सरसामान राख्न, अन्नपात राख्न, विवाहमा छोरी चेेलीलाई दाइजो दिन समेत ढकिया काम लाग्छ । धरायासी कामकाज सक्काएर दिउँसोको समयमा थारिथारि आकार र डिजाइनका ढकिया बनाउने गर्थे । थारूको पहिचानसँग जोडिएको ढकिया अहिले हराउने अवस्थामा आउँदा चिन्ता लाग्ने पाका महिलाहरू बताउँछन् । अहिलेका नयाँ पुस्ताका युवतीले यो सीपलाई अँगालेको देखिदैन, युवा पुस्ताले थारू संस्कार संस्कृतिसँगै परम्परागत सीप अँगाल्न र संरक्षण गर्न जरुरी रहेको पाकाहरू बताउँछन् ।

थारू समुदायमा पछिल्लो समय ढकिया बनाउने परम्परागत सीप हराउँदै गएकोमा थारू अगुवाहरूले चिन्ता व्यक्त गरेका छन् । नयाँ पुस्ताले ढकिया बुन्ने सीप नअँगाल्दा लोप हुने अवस्थामा आएको थारू अगुवा खुशीराम चौधरी बताउँछन् । ‘ढकिया थारू समुदायको पहिचानसँग जोडिएको छ,’ उनले भने -‘तर पछिल्लो समय थारू युवापुस्तामा ढकिया पेशातर्फ त्यति चासो र चिन्ता नर्दिँदा लोप हुने अवस्थामा पुगेको छ ।’

पछिल्लो समय नयाँ पुस्ता शिक्षा र प्राविधितर्फ मात्र आकर्षण देखिएकाले थारू समुदायको पहिचान र अस्तित्वका लागि पनि यो सीपलाई संरक्षण गर्न ध्यान दिनुपर्ने उनको भनाइ छ । ‘यो सीपलाई हस्तान्तरण गर्न नसके ढकिय र थारू परम्परागत सामग्रीहरू पनि

हराएर जान्छ,’ उनले भने-‘थारू समुदायको पहिचान नै बोलीभाषा, खानपान, पहिरन, परम्परागत पेशा, सीप हुन्, यी कुरालाई जोगाउन नसके थारू पनि हराएर जानेछ ।’

जबसम्म पुराना पुस्ता रहन्छन्, तबसम्म ढकिया रहन्छ, पुरानो पुस्ता सकिए ढकिया पनि हराउँछ कि भनेर चिन्ताले सताउने गरेको थारू अगुवा राम कृपाल थारूको भनाइ छ । खाली समयको सदुपयोग गरेर आकर्षक खालका हस्तकला सामग्रीहरू थारू महिलाहरू बनाउने गर्थे, ती सामग्री धरायसी कामकाज र पूजा, विवाहमा पनि दान र उपहार स्वरूप प्रदान गरिन्थ्यो, तर पछिल्लो समय ढकिया बनाउने चलन नै लोप हुने अवस्थामा छ । पूजाआजा, शुभाकार्य, विवाहमा दाइजो तथा मृत्युव्रणको बेला दानका सामान राखेर ढकिया दिने थारू समुदायको चलन छ, तर यी परम्परा विस्तारै हराउँदै गएको छ ।

पुराना पुस्ताले मात्र यी र यस्ता परम्परालाई निरन्तरता दिएका छन् भने आजका नयाँ पुस्ताले आधुनिक जीवनशैलीलाई अँगाल्दै थारू संस्कार संस्कृति भुल्दै गएका छन्, जुन थारू समुदायका महिलाले हस्तकला सीपलाई प्रयोग गरी ढकिया बनाउने कार्य उनीहरूको परम्परागत सीप हो र यसको संरक्षणका लागि समुदाय नै अग्रसर भएर लाग्नुपर्छ ।

सजावटका लागि मात्र नभएर व्यवसायीकतातर्फ लैजान तीनै तहको सरकारले विशेष महत्वका साथ हेर्नुपर्ने हुन्छ । नयाँ पुस्तालाई स्थानीय र प्रदेश सरकारले ढकिया बनाउने तालिम प्रदान गर्नुपर्ने उनीहरूले बताए । तालिमबाट उत्पादित सामग्रीहरूलाई पालिका र प्रदेश सरकारले बजारीकरण गरेर व्यवसायी बनाउनतर्फ लाग्नुपर्ने छ, जसले पेशाको संरक्षण पनि हुन्छ भने आम्दानीको स्रोत बनी अत्मनिर्भरता पनि बढ्ने हुनाले यसतर्फ ध्यान दिन उनीहरूले आग्रह गरे ।

तिलोत्तमा नगरपालिकाका उप-प्रमुख जागेश्वरीदेवी चौधरीले थारू समुदायको संस्कार संस्कृति संरक्षण र प्रवर्द्धन गर्न थारू उत्थान विकास कार्यक्रम शीर्षक छुट्टाएर हरेक वर्ष १० लाख बजेट विनियोजन गरी कार्यक्रम गर्दै

आएको बताइन् ।

आफू उपमेयरमा निर्वाचित भैसकेपछि थारू समुदायको पहिचानसँग जोडिएको ढकिया बनाउने तालिम, थारू संस्कृतिक संग्रहालय, थारू भ्रमूडा नाच, मुसुर नाच, मनारा बनाउने तालिम, लोपोन्मुख सोराठी विवाहको नचाइलाई जर्गेनाको लागि बजेट छुट्टाएर नयाँ युवायुवातीलाई सिकाउने काम गरिँदै आएको उनले जानकारी गराइन् । उनका अनुसार महिलाहरूलाई व्यवसायिक र आर्थिक रूपमा सबल बनाउन युवातीहरूलाई ढकिया बनाउने तालिम पनि सञ्चालन गरिएको छ ।

पालिकाले स्थानीयस्तरमा उत्पादन गर्ने सामग्रीहरूलाई किनिदिने व्यवस्था गरे पनि सोचे जस्तो प्रतिक्रिया आउन नसकेको र महिला दिदिबाहिनीहरूले सीप सिकेर व्यवसायिक बन्न नसक्नु दुःखको कुरा रहेको उनले बताइन् । ढकीय बनाउन बढी समय लाग्ने र अन्य काम गर्दा छिटो पैसा पाउने हुनाले पनि यस सीपतर्फ त्यति ध्यान र अकर्षित नभएको हो कि भनेर उनको भनाइ छ ।

थारू समुदायको परम्परा र सँस्कृतिको जर्गेना गर्न घर परिवार र समुदायबाट नै आउँदो पिढीलाई सिकाउन जरुरी रहेको शिवराज नगरपालिकाका उप-प्रमुख शिवकुमारी चौधरीले जानकारी गराइन् । थारू समुदायका परम्परागत वस्तुहरूलाई संकलन गरी शिवराजमा थारू संग्रहालय बनाइएको बताउँदै त्यहाँ आउने नयाँ पुस्ताले आफ्नो समुदायको पुरात्विक चिजवस्तुको अवलोकन गरी जानकारी बनेका छन् ।

उनका अनुसार थारू महिलाहरूलाई आयआर्जनमा सक्षम बनाउन पालिकाभित्रका युवातीहरूलाई ढकिया बनाउने हस्तकला सीप सिकाइएको छ । उनीहरूले उत्पादन गरेका सामाग्रीहरूलाई खरिद गरी पालिकामा आउने अतिथिहरूलाई उपहार स्वरूप ढकीया मौनी दिइने गरेका छीं ।

सैनामैना नगरपालिका उप-प्रमुख विना रानाले महिलाहरूलाई आत्मनिर्भर बनाउन वर्षेनी उप-प्रमुखसँग महिला कार्यक्रमअन्तर्गत महिलाविदि बाहिनीहरूका लागि विभिन्न सीपमूलक तालिम दिँदै आएको बताइन ।

‘नगरभित्रका महिलाहरूलाई सक्षम र आर्थिक रूपमा सबल बनाउन महिलासँग उपप्रमुख कार्यक्रमअन्तर्गत रहेर सिलाइकटाइ, बुटिक, ब्युटिसियन, अचार, फुल्की बनाउने तालिम, थकालबाट हस्तकलाका सामग्री बनाउने तालिम दिँदै आएका छीं,’ उनले भनिन्-वडाबाट महिलाहरूको मागको आधारमा तालिम संचालन गरेका छीं, सीप सिकेर व्यवसायी बन्ने महिलाहरूका लागि अनुदानमा मेसिनलगायतका समान पनि वितरण गरिएको छ ।’ साथै उनले तालिमबाट सीपसिकेर उत्पादन गरेका वस्तुहरूलाई बिक्रीवितरण गर्न सहजहोस् भन्ने हेतुले सैनामैना-१० मा कोसेलीघर निर्माण गर्ने योजना रहेको सुनाइन् । स्थानीयस्तरमा उत्पादित सामानलाई संकलन गरी कोसेलीघरमा राख्ने जसले बजारमा पुर्‍याउन र ती वस्तुहरूलाई एकमुष्ट बेच्न सहज हुनेछ ।

कोसेली घर निर्माणका लागि यस आर्थिक वर्ष २० लाख बजेट विनियोजन गरिएको छ र निर्माण कार्य छिट्टै सुरु हुने उपमेयर रानाले जानकारी गराइन् ।

पाँच...

यसअघि ती सवारीसाधन सञ्चालनका लागि लुम्बिनी विकास कोषका कोषाध्यक्ष ढुण्डीराज भट्टराईको संयोजकत्व तीन सदस्यीय कार्यदल बनाएर कार्यावीथ तयार गरिएको थियो । सरकारी नम्बरप्लेटलाई हरियो बनाउने कानुन नभएपछि प्रदेश सरकारले गत जेठ ६ गते बसेको मन्त्रिपरिषद् निर्णयलले नम्बर परिवर्तन गर्न बाटो खुल्ला गरिदिएको थियो । उक्त व्यवस्था समयमा कार्यान्वयन नहुँदा बस सञ्चालन गर्न नसकिएको कोषाध्यक्ष भट्टराईले बताए ।

यसअघि कोषले विसं २०७९ असोज १३ देखि कात्तिक १३ गतेसम्म ‘धम्म यात्रा’ नाम दिएर बृहत्तर लुम्बिनी क्षेत्रमा नि:शुल्क रूपमा यात्रिक परीक्षणका लागि विद्युतीय बस सञ्चालन गरेको थियो । उक्त समयमा बौद्ध परियक्षा क्षेत्रबाट २० हजार दुई सय ३६ यात्रीले नि:शुल्क बसको सेवा लिएका कोषले जनाएको छ ।

पनि गलत नकारात्मक नै देख्ने प्रचण्डको दृष्टिकोण भने त्यस्तै प्रचण्डले जे गरे पनि त्यो सबै नकारात्मक देख्ने र बुझ्ने ओली दृष्टिकोण । यो दुवैको दोषी चम्पालाई हु बहु जनतामाभ्र पुर्‍याइरहेका छन्, उनीहरूका तल्ला नेता कार्यकर्ताहरूले । यसको प्रत्यक्ष फाइदा काग्रेसीहरूले उठाइरहेका छन् । प्रचण्ड भन्छन्-‘ओली चोर ।’ ओली भन्छन्-‘प्रचण्ड चोर ।’ आखिर यी दुवै चोर । सङ्गे साधु को भन्दा काग्रेसीहरू । भ्रम जनतालाई पारिदैंछ ।

यस्तै उदाहरण फेरि प्रम ओलीको पनि लिउ । हालै कुनै एक कार्यक्रममा प्रम ओलीले प्रचण्डलाई सराउँदै भने यी माओवादी जन्मदेखि नै उदण्ड मच्चाउँदै आए । राम्रो केही पनि गरेनन् । खाली लुट्ने, ठग्नै, मार्ने, तोडफोड र द्वन्द्व मात्रै मच्चाउँदै आए । यसको सिधा अर्थ माओवादी जन्मकालदेखि नै यस्तै हुन थिनीहरूबाट केही पनि राम्रो काम भएन । यस्तो हो भने हिजो क. ओलीले माओवादी प्रचण्डसँग पाटी एकता गर्ने नै गलत भयो । यस्तै यस्ता उदण्डवादीहरूसँग पटकपटक एकता गरी सरकार नै बनाउने पनि गलत भयो । आफूलाई फाइदा हुँदा हाई हाई तर पछि फाइदा नहुँदा बाईबाई । ताक परे तिवारी नत्र गोतामै ओली प्रवृत्ति पनि यसैको नमूना हो । स्वार्थ मिल्दा साख्खे लालजोडी । सबै बस्याउने फेरि स्वार्थ नमिल्दा सास त के मुखै र अनुहार नै गन्याउने छिछि र दुर्दुर् । यो सामन्ती र व्यक्तिवादी प्रवृत्ति यो ओली-प्रचण्ड दुवैमा व्याप्त छ । यस्तो प्रवृत्तिलाई भन्नु मलजल गर्ने काम प्रचण्ड-ओली दुवैका आसेपासे दलाल एमाले-माओवादी छाउराहरूबाट भइरहेको छ ।

ओली, प्रचण्डमा देखा परेको यो व्यक्तिगत रिसईवि, आक्रोश र द्वन्द्वले नेपालको सिंगो वापमन्थी आन्दोलनप्रति नै जनताको विस्तृण्णा बढ्दै जान थालेको छ । आखिर वामपन्थी जो आए पनि त्यस्तै ढाँट, छल, बेइमानी भन्ने भ्रम धेरैमा पर्दै जान थालेको छ । हुन पनि ओली, प्रचण्ड बीचको यो धोचपेज, गाली गलौज सीताका रिसले पोड्का काखमा पिसाब गर्ने जस्तै भएको छ । ओलीको १० वर्षे जनयुद्धप्रतिको बोली अनि प्रम ओलीको चीन भ्रमणप्रतिको प्रचण्डको त्यो बालीले अन्ततः १० वर्षे माओवादी जनयुद्ध र फापा विद्रोहका हजारौं क्रान्तिकारी सहिदप्रति ठूलो अपमान भएकमो छ । एक प्रकारले यी सहिदहरूप्रति मात्रै होइन यो सिंगो देश र जनताहरूप्रति नै खेलवाड धोका र गद्दारी भइरहेको छ । जुन चाहना देशी तथा विदेशी प्रतिक्रियावादीतत्वहरूको छँदै थियो ।

हो, निश्चय नै अहिले प्रचण्ड र उनको परिवार अनि उनका आसेपासे दलालहरूमा माथि प्रम ओलीले भने जस्तै लुट्ने, खाने, ठग्नै, षड्यन्त्र र बेइमानी व्याप्त छ । एक प्रकारले प्रचण्डले १० वर्षे जनयुद्ध यसैको लागि नै गरेका रहेछन् भन्ने अर्थ पनि लाम्न सक्छ । प्रचण्डको यो बानी र

व्यवहारले पनि त्यही पुष्टि गर्दैंछ । तर त्यो जनयुद्धको थालनीमा प्रचण्डको मात्र पनि हात छैन । त्यसमा सयौं माओवादी नेता कार्यकर्ताहरूको पनि योगदान छ । हजारौं क्रान्तिकारी सहिदहरूको त्याग, तपस्या र बलिदानकै कारण अहिले देशमा यो लोकतन्त्र र गणतन्त्र आएको हो । तब मात्र प्रचण्ड-ओली-देउवा आदि प्रधानमन्त्री बन्न पाए । तर अहिले प्रम ओलीले जुन थलमा दाल-भात खाए त्यही थलमा प्रचण्डको रिसले थुक्दै हिँड्न थालेका छन् । नत्र भने हिजोको त्यो जनयुद्ध र अहिलेका प्रचण्डविरूज जमिन आसमानको फरक छ । प्रम ओलीको त्यो आरोप व्यक्तिगत रुपमा प्रचण्ड र उनको परिवार अनि उनका आसेपासे दलालहरूका लागि ठिकै होला तर समग्र १० वर्षे माओवादी जनयुद्ध र त्यसका हजारौं क्रान्तिकारी शहिद र अरू नेता कार्यकर्ताहरूप्रति त्यो घोर अपमानजनक छ ।

वास्तवमा प्रम ओली देउवा र प्रचण्डबीच त्यस्तो तात्विक भिन्नता केही पनि छैन । यी सबै यो सामन्ती, दलाल र नोकरशाही बुर्जुवा राज्य सत्ताका विदेशी कारिन्दा मात्रै हुन् । तर आज यी बिच आपसी कलह र द्वन्द्व बढ्दो छ । यसका पछाडि मूलमा सत्ता स्वार्थकै छ । साथै विदेशी शक्ति केन्द्रहरूले थिनीहरूलाई उचाल्ने र पछार्ने क्रममा यी बीच द्वन्द्व खडा छ । विदेशीहरूको साख्खे को हुने भन्नेमा तछाडमछाड छ । एउटाले भन्छ चिनियाँ काढी भने अर्काले भन्छ भारतीय काढी वा अमेरिकी काढी । चिनियाँ काढी भन्नाका लागि भारतीय काढी प्रयोग गर्ने उस्तै परे अमेरिकी काढीलाई पनि उपयोग गर्ने गरिएको छ ।

ओलीको चीन भ्रमणलाई चिनियाँ काढी भन्नका लागि प्रचण्डले सिधै लाज नै नमानि भारतीय काढी नै प्रयोग गर् । भारतीय द हिन्दू भने पत्रिका मार्फत् भारतीय विस्तारवादीहरूको पहलकदमी र डिजाइनमा यस्तो भन्न लगाइयो । यदि यो देशमा देशभक्त र राष्ट्रवादी र जनवादी गणतान्त्रिक राज्य सत्ता र त्यसको शासक र नेता भएको भए प्रचण्डलाई सिधै राष्ट्रद्रोहको मुद्दा लगाई जेल कोची सकिने थियो ।

यस्ता राष्ट्रघाती द्रोहीहरूलाई अरू मुलुकमा भएको भए त फासी नै चडाई सक्थो । हालै मात्र चिनियाँ सरकारले एक पूर्व शासकलाई यस्तै भ्रष्टाचारको आरोपमा मृत्युदण्ड नै दिइएकै समाचार छ । यति हुँदा पनि सत्ताधारी नेता ओली र देउवा चुप लागि बस्नुका पछाडि पनि ठूलै रहस्य लुकेको छ । सबै विदेशी दलाल र गोटी कसलाई के भने ? जो चोर उसैको ठूलो स्वर भने जस्तै अफ्न पनि प्रचण्डकै स्वर ठूलो छ । फेरि सत्तामा फर्किने दिवा सपना देख्दै छन् । यस्तो सपना बाँड्ने र उचाल्ने काम सबै विदेशी गुप्तचर निकाय भारतीय ‘रअ’ ले गर्दैंछ । हालै मात्र एक भारतीय ‘रअ’ का प्रतिनिधिले ओली सरकारको आयु केवल एक महिना मात्र भनेर समाचारले यसको पुष्टि गरिरहेको छ ।

ट्वाइलेट सफा गराउनुहोस्

तपाईंको घरको शिट, नाली, जाम भयो भने चिन्ता नलिनुहोस् र टाटरी जगतमै बढी क्षमता, अत्याधुनिक प्रविधि, पावर फूल रोटर, जाकुम पम्प, बिजुली त चाहिने एक मात्र सेनेटरलाई सम्पर्क गर्नुहोस् ।

डसेडिङ्को बेला पनि सेवा दिइने छ ।

सम्पर्क:

तिनाउ सेनेटरी

बुटवल-१०, सुखवातगर, रूपन्देही,

फोन: ९८५७०५८८१३, ९८०७१८०८१३

